

FYSIOTHERAPEUT VAN FC DEN HAAG-ICONEN

PETER VAN DEN BENT

Peter en zijn ADO-relikwieën

Ook in de redactie van ADOratie zitten mensen met fysieke kwalen en klachten. Beter bekend als het ziektebeeld PHPD: pijnjtje hier, pijnjtje daar. Zo ook bij Wouter Wassenaar. Als gevolg van fanatiek zaalvoetbal loopt hij weleens kwetsuren op, die hij laat behandelen bij een fysiotherapeut. Toen Wouter namen noemde van 'patiënten' die ook in de praktijk werden behandeld, was de redactie om: die 'peut' moeten we spreken. Dus gingen Wouter en Peter (W&P) op pad.

We dachten geheimen en minimaal één primeur van de behandeltafel te kunnen onthullen, maar we kwamen van een koude kermis thuis. Privacywetgeving verhindert sappige verhalen te openbaren. Desalniettemin werd het een interessant interview met de Haagse fysiotherapeut Peter van den Bent.

Een ADO-paradijs

Bij binnenkomst blijkt direct dat dit een eldorado is voor iedere patiënt met een ADO- of FC Den Haag-hart. Je zou er een gekneusde enkel voor fingersen. In het supportershome bij het stadion hangen bij wijze van spreken minder relikwieën. Overal - in de wachtruimte, de spreekkamer (met Shockwave apparaat), het trainingsvertrek (met loopband) en het voorraadhok, aan de muur

of op de grond - hangen lijsten met foto's en krantenartikelen. Met als kers op de taart in de behandelkamer een kapstok met onder andere een keur aan unieke en gesigeneerde ADO-shirts.

Veel materiaal heeft betrekking op het Zuiderpark. Wouter herkent spelers, trainers en zelfs tegenstanders van ADO uit een ver verleden. Als we onze bewondering laten blijken zegt Peter: "Eén patiënt vond het maar niks. Al die ADO-relikwieën aan de muur. Misschien iemand die niet van voetbal hield, of van een andere club."

W&P: Wat maakt de (Haagse) voetballeerij anders?

"Als fysiotherapeut ben ik aan veel voetbalclubs verbonden geweest: VUC, RKAVV, Scheveningen, VCS, ODB, H.Z.ZIAN, JAC, FC Kranenburg en ADO. Voetbal heeft z'n eigen taalgebruik en benadering. Als ik tegen jou 'klootzak' zeg, komt dat in de voetballeerij anders over dan bij waterpolo. Intonatie is uiteraard belangrijk, maar in het voetbal is zo'n woord tijdens bijvoorbeeld een revalidatie niet negatief bedoeld - en zeker niet in de Haagse regio."

De eerste behandeling

Zonder ernaar te worden gevraagd stipt hij zijn eerste behandeling aan. "Als jong broekie van 25 jaar ging ik mee naar een uitwedstrijd van FC Den Haag. Tijdens de warming-up schoot het in de nek van Remco Boere. Paniek. De verzorgers rommelen, kijken en 'hutseflutsen', maar het lukte niet. Toen werd mij, als fysiotherapeut, gevraagd om wat te doen. Ik schrok me rot! Dus ik aan de slag met die nek. Die kwam volgens mij los, maar daar dacht Remco anders over. Hij stak zijn mening niet onder stoelen of banken: het was door de behandeling slechter geworden. Maar ik had geluk; hij scoorde twee doelpunten, met zijn hoofd! Was dat niet gebeurd, dan had ik direct kunnen vertrekken. Ik heb nog jaren bij FC Den Haag gewerkt."

IK HEB NOOIT DREIGING ERVAREN

W&P: Hoe ben je destijds bij FC Den Haag terechtgekomen?

"Allereerst, ik ben een Hagenees en geboren onder de rook van het Zuiderpark (dat is niet te horen - red.). Mijn vader werkte bij Starlift. Dé Stoop was daar eigenaar van. Daarnaast was hij voorzitter van FC Den Haag. Op voordracht van mijn vader mocht ik een jaar op proef als fysiotherapeut aan de slag, in het Zuiderpark. Ook in tijden dat het rumoerig op het veld was, heb ik nooit dreiging ervaren. Ik was alleen maar gefocust op de spelers."

Ontwikkelingen in het vakgebied

W&P: Hoe kijk je aan tegen het koppen van ballen in relatie tot hersenletsels bij spelers?

"Qua traumatische schade valt dat vooralsnog mee, omdat schedelbotten kunnen bewegen. Schade aan de nek valt ook mee. Een speler traint actief zijn spieren." Hij vervolgt: "In mijn praktijk komen vooral kwetsuren aan enkels en knieën voor en in mindere mate rug- en schouderklachten. Wat ik interessant vind, is dat door de jaren heen inzichten en behandelingen veranderen. Neem bijvoorbeeld de meniscusoperatie. Vroeger liep je met een enorme jaap op je been omdat de meniscus eruit werd gehaald, later werden menisci

bijgeknipt en weer later gehecht. Tegenwoordig laat men het gewoon zitten."

Brede interesse

Dan staat Peter op en loopt naar de kapstok. Zijn brede interesse in sport blijkt. Naast een shirt van Aad Mansveld hangen er het shirt van Robin Knoester van Scheveningen, een shirt van wielrenner Michael Boogerd en een waterpolobadmutts.

W&P: Bij welke sport ligt jouw grootste affiniteit?

"Ik kijk wel naar het Nederlandse voetbal, maar word er niet heel blij van. Het is moeilijk kiezen, maar op dit moment misschien Max Verstappen." Vervolgens laten we Peter kiezen welk shirt het belangrijkste voor hem is. Na enig nadenken: "Het shirt van Ron de Jager van Scheveningen. Een speler die nooit een overtreding maakte en altijd doelgericht was, en dus gevaarlijk voor de tegenstander."

En dan... de namen!

En dan, tegen het eind van het interview, hebben we 'beet': Peter steekt van wal met het noemen van namen: "Veel gasten die ik als patiënt ken of heb gekend zijn later trainer geworden of in de opleiding van spelers terechtgekomen. Denk aan Manuel Vissers, Frans Danen, Lex Schoenmaker en Martin Jol." Peter gaat zelfs nog even door: "Jol en Co Adriaanse vond ik goede trainers. Pim van der Meent, Albert van Oosten, Marco de Vroedt, Michel Adam, het zijn allemaal patiënten die bij me terugkomen. En dat streelt me."

Hoewel we geen smeuge uitspraken hebben kunnen ontlokken - en dus helaas geen scoop hebben - vonden we het toch geweldig om al die namen van de Haagse voetbaliconen te horen die door Peter zijn behandeld!

VROEGER LIEP JE MET EEN ENORME JAAP OP JE KNIJ

